

свѣтло. Когато Христосъ казва, че тѣлото ти ще бѣде свѣтло въ зависимостъ отъ чистотата на околното, Той разбира, че въ тебе ще има онзи божественъ животъ, който ще ти дава всичката възможностъ да се развивашъ и да не бѣдешъ дребнавъ. Сегашнитѣ хора мязатъ на малки бубулечки, мислятъ, че сж много учени и силни хора. Когато нѣкому е пълна кесията, той разрѣшава важни въпроси; но изгуби ли паритѣ, изгубва съ това и силата си. Другъ нѣкой критикува съ своя малкъ мозъкъ всичко, което Богъ е създалъ: казва, че не е добръ направено това онова, а туй, което неговата малка земя е направила, е добро. Знаете ли, колко голѣма въ дължина и въ широчина е земята (главата) на България? — Въ дължина е най-много 21 с. м., а въ широчина — 16 с. м. Е, и съ тази величина на своя умъ, българинътъ иска да прѣустрои цѣлия общественъ строй и да говори за всичкитѣ велики тайни! Това е не само съ българина, но и съ всѣки човѣкъ. Защо умиратъ хората? — Отъ малко умъ, отъ малко храна, отъ малко въздухъ, отъ малко кръвъ.

Подъ думата „кръв“ подразбирамъ божествения животъ. Да имашъ кръвъ, значи да имашъ този чистъ неопетненъ божественъ животъ, който не трѣбва да бѣде нито горчивъ, нито сладкъ. Отношенията въ живота сж такива: ако единъ човѣкъ въ единъ животъ е горчивъ, въ другия ще бѣде сладкъ, а ако въ този животъ е сладкъ, въ слѣдния ще бѣде горчивъ. Въ духовенъ смисълъ топлината азъ уподобявамъ на обичъ, свѣтлината — на истина, а въздухътъ — на човѣшката мисль. Както въздухътъ влиза въ бѣлитѣ дробове, окислява кръвта и я прѣчиства, по сжщия законъ въ мозъка влизатъ мисли, които прѣчистватъ човѣшкитѣ желания. Желанията сж човѣшката кръвъ. Като разберемъ така тази наука, ще може правилно да я приложимъ въ устройството на обществото и съ това ще може да прѣмахнемъ още въ самото начало всичкитѣ злини въ живота. Хората казватъ, че всѣко нѣщо си има причинитѣ и послѣдствията. Питамъ: „кои сж побужденията на извѣстни причини“? Нѣкой казватъ: „Еди-кой си убилъ нѣкого отъ голѣма умраза“. Добръ, но защо го мразѣше толкова много? Другъ пътъ казватъ, че еди-кой си обичалъ много нѣкого. Защо го